

Väčšinou sa podobali na lárov z Tábora Jupiter, priehľadných purpurových duchov v tunikách a sandáloch. Pár zhýralcov malo zahŕňajúce telá so sivým mäsom, rozstrapatené chumáče vlasov a škaredé rany. Iní vyzerali ako obyčajní živí smrteľníci – niektorí boli vyobliekaní v tógach, iní v moderných oblekoch alebo vojenských maskáčoch. Jason dokonca zbadal chlapíka vo fialovom tričku Tábora Jupiter a v rímskom legionárskom brnení.

Uprostred átria sa nad davom vznášal démon so sivou kožou v otrhanej gréckej tunike a mával nad hlavou mramorovou bustou ako športovou trofejou. Ostatní jasali a potľapkávali ho po chrbte. Keď sa dostal bližšie, Jason si všimol, že mu z krku trčí šíp a vyraža priamo z ohryzka. A ešte čosi horšie: tá busta, ktorú držal... je to *Zeus*?

Ťažko povedať. Väčšina sôch gréckych bohov vyzerala rovnako. No tá fúzatá namosúrená tvár Jasonovi pripomínala obrieho hipíka Dia zo zrubu číslo jeden v Tábore polokrvných.

„Naša ďalšia obeť!“ zručol príznak chrapľavo pre ten šíp v krku. „Nakŕmime matku Zem!“

Duchovia zajačali a štrngali si pohármi. Démon sa blížil k ústrednej fontáne. Dav sa rozostúpil a Jason si všimol, že v nej nie je voda. Z metrového podstavca tryskal k oblohe gejzír piesku, oblúkom padal dolu ako dáždnik z bieleho prášku a sypal sa do kruhovej nádrže.

Démon položil mramorovú bustu do fontány. Len čo sa Diovej hlavy dotkla spŕška piesku, mramor sa rozpadol, akoby ho prešli drvičkou. Piesok sa zaleskol zlatom, farbou *ichoru* – božskej krvi. A celý vrch tlmene zarachotil, akoby si odgrogol po chutnom súste.

Mŕtvi opilci s uznaním zaburácali.

„Ešte nejaké sochy?“ zvolal démon do davu. „Nie? Tak to si musíme počkať, kým obetujeme *pravých* bohov!“

Jeho kumpáni sa rozrehotali a roztlieskali a démon sa zvalil pri najbližšom stole.

Jason zovrel v ruke palicu. „Ten chlapík práve rozpustil môjho tatka. Čo si o sebe vlastne myslí?“

„Podľa mňa to bude Antinous,“ usúdila Annabeth, „jeden z piatich vodcov nápadníkov. Ak si dobre pamätám, do krku ho trafil Odysseus.“

Piper sa strhla. „Človek by povedal, že ho to zničí. A čo ostatní? Prečo je ich toľko?“

„Neviem,“ priznala Annabeth. „Asi nejakí nováčikovia, ktorých zverbovala Gaia. Niektorí sa museli vrátiť do života prv, než sme zatvorili Bránu smrti. A ostatní sú jednoducho duchovia.“

„A démoni,“ dodal Jason. „Tí s tými otvorenými ranami a sivou kožou ako Antinous... s takými som už bojoval.“

Piper si potiahla svoje modré pierko z Harpye. „Dajú sa vôbec zabiť?“

Jason si spomenul na výpravu do San Bernardina, ktorú absolvoval pre Tábor Jupiter.

„Poriadna fuška. Sú silní, rýchli a prešibaní. Hej, a okrem toho ľudožrúti.“

„Fantázia,“ zašomrala Annabeth. „Nevidím inú možnosť, len sa držať plánu. Rozdeliť sa, zamiešať sa medzi nich, zistiť, prečo sú tu. Ak sa niečo pokazí...“

„Použijeme náhradný plán,“ doplnila Piper.

Jason ten náhradný plán nenávidel.